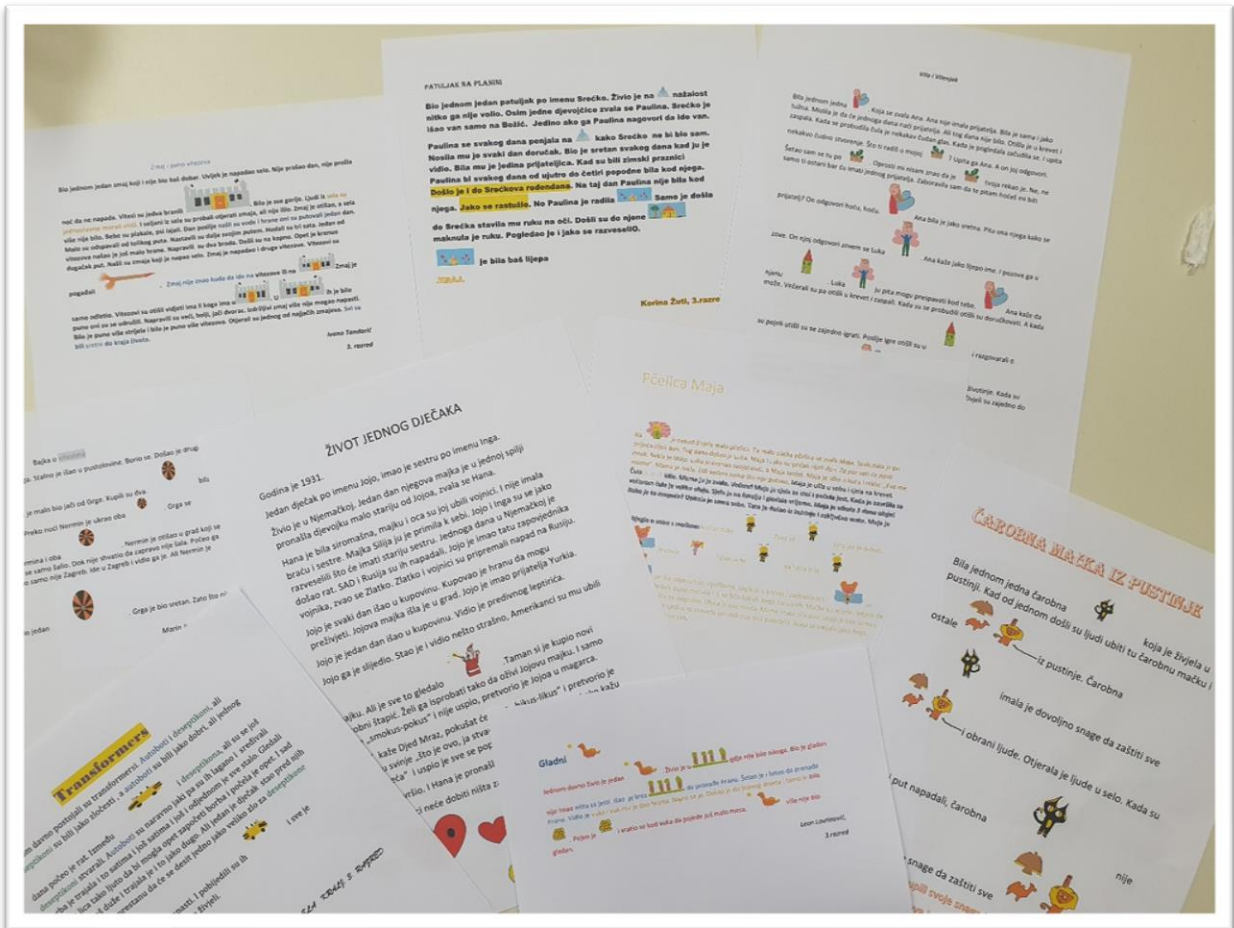

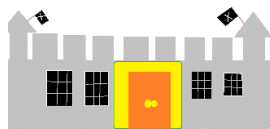
Slikopriče

učenika 3. razreda

Zmaj i puno vitezova

Bio jednom jedan zmaj koji i nije bio baš dobar. Uvijek je napadao selo. Nije prošao dan,

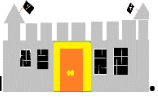
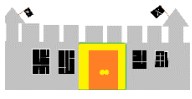

nije prošla noć da ne napada. Vitezi su jedva branili . Bilo je sve gorije. Ljudi iz **sela su jednostavno morali otići**. I seljani iz sela su probali otjerati zmaja, ali nije išlo. Zmaj je otišao, a sela više nije bilo. Bebe su plakale, psi lajali. Dan poslije **našli su vode i hrane oni su putovali jedan dan**. Malo su odspavali od tolikog puta. Nastavili su dalje svojim putem. Hodali su tri sata. Jedan od vitezova našao je još malo hrane. Napravili su dva broda. Došli su na kopno. Opet je krenuo dugačak put. Našli su zmaja koji je napao

selo. Zmaj je napadao i druge vitezove. Vitezovi su pogađali . **Zmaj nije**

znao kuda da ide na vitezove ili na Zmaj je samo odletio. Vitezovi su otišli

vidjeti ima li koga ima u . U ih je bilo puno oni su se udružili. Napravili su veći, bolji, jači dvorac. Izdržljivi zmaj više nije mogao napasti. Bilo je puno više strijela i bilo je puno više vitezova. Otjerali su jednog od najjačih zmajeva. **Svi su bili sretni do kraja života.**

Ivano Tandarić

Gladni

Jednom davno živio je jedan . Živio je u gdje nije bilo nikoga. Bio je

gladan nije imao ništa za jesti. Išao je kroz da pronade hranu. Šetao je i šetao da pronade hrane. Vidio je vuka i vuk mu je dao hranu. Najeo se je. Došao je do jednog drveta i

tamo je bilo . Pojeo je i vratio se kod vuka da pojede još malo mesa. više nije bio gladan.

Leon Lovrinović

Bajka o vitezima

Bio jednom jedan vitez. Zvao se Grga. Stalno je išao u pustolovine. Borio se. Došao je drugi

vitez. On se zvao Nermin. Nermin je malo bio jači od Grge. Kupili su dva. bila

su jaka. Ali Nermin je bio lopov. Preko noći Nermin je ukrao oba . Grga se

probudio i vidio je da nema Nermina i oba . Nermin je otišao u grad koji se
zvao Zagreb. Grga je mislio da se samo šalio. Dok nije shvatio da zapravo nije šala. Počeo ga
je tražiti. Sve je gradove obišao samo nije Zagreb. Ide u Zagreb i vidio ga je. Ali Nermin je

pobjegao. Nermin je ispustio jedan morao kupiti novi.

. Grga je bio sretan. Zato što nije

Marin Jurković

Transformers

Jednom davno postojali su transformersi. Autoboti i deseptikoni, ali deseptikoni su bili jako

zločesti , a autoboti su bili jako dobri, ali jednog dana počeo je rat. Između
i deseptikona, ali su se još deseptikoni stvarali. Autoboti su naravno jaki pa su ih lagano i
sređivali borba je trajala i to satima i još satima i još i odjednom je sve stalo. Gledali su se u
lica tako ljuto da bi mogla opet započeti borba i počela je opet. I sad je trajala još duže i
trajala je i to jako dugo. Ali jedan je dječak stao pred njih i rekao ako ne prestanu da će se
desit jedno jako veliko zlo za deseptikone svi ljudi i autoboti će ih napasti. I pobijedili su ih

i sve je završilo odlično i svi su sretno živjeli.

Čitaj autobot

ADELA KRALIĆ

Život jednog dječaka

Godina je 1931.

Jedan dječak po imenu Jojo, imao je sestru po imenu Inga.

Živio je u Njemačkoj. Jedan dan njegova majka je u jednoj spilji pronašla djevojku malo stariju od Jojoa, zvala se Hana.

Hana je bila siromašna, majku i oca su joj ubili vojnici. I nije imala braću i sestre. Majka Silija ju je primila k sebi. Jojo i Inga su se jako razveselili što će imati stariju sestru. Jednoga dana u Njemačkoj je došao rat. SAD i Rusija su ih napadali. Jojo je imao tatu zapovjednika vojnika, zvao se Zlatko. Zlatko i vojnici su pripremali napad na Rusiju.

Jojo je svaki dan išao u kupovinu. Kupovao je hranu da mogu preživjeti. Jojova majka išla je u grad. Jojo je imao prijatelja Yurkia.

Jojo je jedan dan išao u kupovinu. Vidio je predivnog leptirića.

Jojo ga je slijedio. Stao je i vidio nešto strašno, Amerikanci su mu ubili

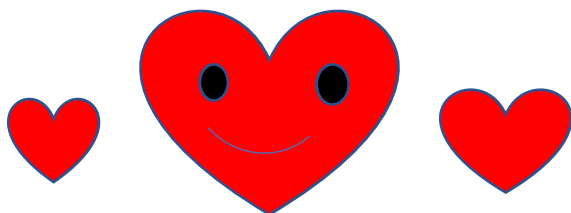

majku. Ali je sve to gledalo .Taman si je kupio novi čarobni štapić. Želi ga isprobati tako da oživi Jojovu majku. I samo kaže „smokus-pokus“ i nije uspio, pretvorio je Jojoa u magarca.

„ups“ kaže Djed Mraz, pokušat će opet „hikus-likus“ i pretvorio je puške u svinje „što je ovo, ja stvaram pravi Zološki vrt“ „kako kažu treća sreća“ i uspio je sve se popravilo i oživio je majku.

I rat je završio. I Hana je pronašla svoju tetu Vlatku.

„Amerikanci neće dobiti ništa za Božić“.

Jan Cindrić

Čarobna mačka iz pustinje

Bila jednom jedna čarobna

koja je živjela u pustinji. Kad od jednom

došli su ljudi ubiti tu čarobnu mačku i ostale

iz pustinje. Čarobna

imala je dovoljno snage da zaštiti sve

i obrani ljude.

Otjerala je ljude u selo. Kada su drugi put napadali, čarobna

nije imala

dovoljno snage da zaštiti sve

Na kraju su svi skupili svoje snage i pomogli čarobnoj mački.

Čiča miča priča gotova je priča.

IVA ZRINSKI 3R.

Pčelica Maja

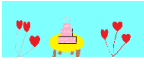

Na je nekad živjela mala pčelica. Ta mala slatka pčelica se zvala Maja. Skakutala je po cvijeću cijeli dan. Tog dana došao je Luka. Maja i Luka su pričali cijeli dan. *Za par sati će pasti mrak.* Rekla je Maja. Luka je krenuo svojoj kući, a Maja svojoj. Maja je ušla u kuću i rekla: „Evo me mama“. Mama je rekla. *Uđi večera samo što nije gotova.* Maja je ušla u sobu i sjela na krevet. Čula je **zvuk** kiše. Mama ju je zvala. *Večera!* Maja je sjela za stol i počela jest. Kada je završila sa večerom čula je veliku oluju. Sjela je na fotelju i gledala vrijeme. Maja je **vikala 3 dana oluja!** *Kako je to moguće?* Upitala je sama sebe. Tata je došao iz kuhinje i zaključao vrata. Maja je pobjegla u sobu s mačkom **koji se**

zvaao . Zvaao se zato jer je debeo. je uzela i
stavila na da lutka jaše . se išla odjenuti se u pidžamu.

Legla je u krevet i zaklopila oči. se probudila i ugledala puno mačaka i ti ne
bilo kakvih nego čarobnih. Mačke su letjele i letjele da Maja nije znala što se dogodilo.
Dlaka je bilo svuda. Mame i tate nije bilo. Maja je bila sama s mačkama. Maja je sjedila
na krevetu sve dok nije ona poletjela. Maja se smijala jako dugo. Srećom to je bio samo
san.

Marta Laznicki, 3.r

Patuljak na planini

Bio jednom jedan patuljak po imenu Srećko. Živio je na nažalost nitko ga nije volio.
Osim jedne djevojčice zvala se Paulina. Srećko je išao van samo na Božić. Jedino ako ga
Paulina nagovori da ide van. Paulina se svakog dana penjala na kako Srećko ne bi bio
sam. Nosila mu je svaki dan doručak. Bio je sretan svakog dana kad ju je vidio. Bila mu je
jedina prijateljica. Kad su bili zimski praznici Paulina bi svakog dana od ujutro do četiri
popodne bila kod njega. **Došlo je i do Srećkova rođendana.** Na taj dan Paulina nije bila kod
njega. **Jako se rastužio.** No Paulina je radila Samo je došla do Srećka stavila mu
ruku na oči. Došli su do njene maknula je ruku. Pogledao je i jako se razveselio.
 je bila baš lijepa.

KRAJ

Korina Žuti

Vila i Vilenjak

Bila jednom jedna . Koja se zvala Ana. Ana nije imala prijatelja. Bila je sama i jako tužna. Mislila je da će jednoga dana naći prijatelja. Ali tog dana nije bilo. Otišla je u krevet i zaspala. Kada se probudila čula je nekakav čudan glas. Kada je pogledala začudila se. I upita nekakvo čudno stvorenje. Što ti radiš u mojoj ? Upita ga Ana. A on joj odgovori.

Šetao sam se tu po . Oprosti mi nisam znao da je tvoja rekao je. Ne, ne samo ti ostani bar ću imati jednog prijatelja. Zaboravila sam da te pitam hoćeš mi biti

prijatelj? On odgovori hoću, hoću. Ana bila je jako sretna. Pita ona njega kako se

zove. On njoj odgovori zovem se Luka . Ana kaže jako lijepo ime. I pozove ga u

njenu . Luka ju pita mogu prespavati kod tebe. Ana kaže da može. Večerali su pa otišli u krevet i zaspali. Kada su se probudili otišli su doručkovati. A kada

su pojeli otišli su se zajedno igrati. Poslije igre otišli su u i razgovarali o

vjenčanju. Odlučili su se vjenčati. je otišla pozvati sve šumske životinje. Kada su životinje došle počelo je vjenčanje. Poslije vjenčanja otišli su na ručak. Živjeli su zajedno do kraja života. Imali su jednu slatku djevojčicu koja se zvala Ema.

KRAJ

Josipa Fel

Bijes o selidbi

U jednom gradu, jednom davno, bila je jedna mala djevojčica po imenu Ana. Voljela je svakoga i pomagala je svakome. Svojoj mami, tati, teti, ujaku, baki. Lista se uvijek povećava. Jednog dana mama joj je rekla da se budu preselili u malo selo daleko od ovoga grada. Ana nije htjela ići, ali je bila dobra i

velikodušna osoba, i samo je rekla : *Super!* Veselim se vidjeti moj novi cijeli put do sela u kojem će biti njezin novi dom, ali to nije pokazala, zato što nije htjela da se mama naljuti na nju. Samo je šutjela cijelo vrijeme. Bilo joj je stvarno dosadno. Brojala je koliko puta je htjela spavati, vratiti se u grad, nije toliko htjela ići da bi najrađe iskočila iz prozora auta! Ali se nije žalila, pokušala je zamarati to što se želi vratiti u grad. Stigli su u selo, nakon puno sati vožnje. Ana je napokon poslije jednog dana rekla mami zašto nije htjela biti u svom novom domu: *Ne želim biti ovdje! Sve ovdje mi se ne sviđa! Sve je starinsko, škripe mi vrata od sobe, ne same vrata od sobe, svaka vrata u cijeloj kući!* Mama je bila u šoku, ona je mislila da njezina mala Ana nije bila toliko ljuta, mislila je da je u Anu

ušao nekakvo ! Rekla je Ani da se smiri, zato što je ona non-stop vikala kako joj se ne sviđa

kuća. Njezina mama misli da je ovo savršena za malu obitelj, kućica je bila od njezinih roditelja, i bila je jedina stvar koja ju je podsjećala na njih. Bila je stvarno tužna što njezina kćer nakon svih ovih godina bila zahvalna za sve, a sada je u neprestajućem bijesu.

Nakon toga bijesa, dok se Ana smirila, rekla je svojoj mami da ide brati cvijeće za nju i druge. Ana je otišla u livadu, malo stala, pogledala ljepotu livade... stvarno je bila u šoku. Skužila je da ovaj novi dom nije toliko loš. Nakon nekoliko minuta gledanja te lijepe prirode, krenula je brati cvijeće, nakupila je barem sto komada cvijeća! Osjećala se kao da je ona cvijet. Nakon toliko vremena gradskog života,

osjećala se kao da je cijeli život živjela u malom selu, gdje ima stotinu cvijeća, gdje se radi

, gdje se svaki dan miriši pre slasna hrana! Gdje rastu na drvećima, salata na tlu, krumpiri u tlu, možeš nabrajati cijeli dan. Nakon tog nabiranja, Ana je davala svakome cvijeće. Svojoj mami, susjedi, baki, svakoj osobi koju je vidjela. Međutim, dok je davala svojoj mami cvijeće, rekla joj je da je to **čudovište bijesa** izašlo iz nje, i tako će iz svako tko će ikada biti ljut.

Mirna Kliček

_____ dom

_____ čudovište bijesa

_____ pekmez

_____ jabuka